

det maa ikke glemmes, at Statsbanerne i de forløbne Aar har haft betydelig vanskelige Forhold at arbejde under end tidligere.

Det ærede 1ste Medlem for 10de Kred (Ejsing) mente, at der under disse vanskelige Forhold havde været al Anledning for Ministeriet til at raadføre sig med Jernbaneraadet om de forskellige Vanskeligheder, som kom til at foreligge. Men se, dér rører det ærede Medlem paa ny ved det rent principielle Spørgsmaal, om det er rigtigt at inddrage Jernbaneraadet i Overvejelser vedrørende Statsbanernes almindelige Drift. Jeg tror ikke, at det er praktisk. Jeg tror ikke, at det i nogen Henseende vil være heldbringende at inddrage Jernbaneraadet i Drøttelserne af de ganske dagligdags Forhold. Jeg mener tværtimod, at man bør indskrænke sig til med Jernbaneraadet at drøfte Sager af principiel og mere vidtrækkende Natur, og det mener jeg saa meget mere, som det er ganske nødvendigt, at Ministeriet ikke, som det ærede Medlem mener det, slaar sig til Ro med, at „Vi alene vide“. Derom er der ikke Tale. Det er jo ganske nødvendigt, at Ministeriet i høj Grad træder i Forhandling med Rigsdagens Udvalg, som jo er til det samme. Dels er der jo permanent et Finansudvalg, baade i Folketinget og i Landstinget, med hvilket det er meget nødvendigt for Ministeriet til Stadighed at forhandle meget indgaaende. Der forløber jo heller ikke nogen Rigsdagssamling, uden at der i begge Rigsdagens Ting eller i hvert Fald i et af dem nedsettes Jernbaneudvalg, med hvilke Ministeriet forhandler, og disse Forhandlinger medfører jo Tilvejebringelsen af et meget stort Materiale, som er tilgængeligt for alle Rigsdagens Medlemmer, altsaa ogsaa for Medlemmerne af Jernbaneraadet.

Overfor begge de ærede Medlemmer skal jeg dog ikke undlade at udtale, at det alligevel ikke er helt med min gode Villie, at Samarbejdet med Jernbaneraadet hidtil ikke er kommet videre, end Tilfældet har været. Det skyldes nemlig for en stor Del, ja, for en afgørende Del, at de ejendommelige og meget byrdefulde Arbejdsvilkaar, vi for Tiden har, bogstaveligt talt har udelukket, at der kunde blive Tid til at iværksætte et nærmere Samarbejde med Jernbaneraadet paa de principielle og vigtige Omraader, hvor jeg synes, at et saadant Samarbejde skulde søges. Det har ogsaa vist sig, at selve Gennemførelsen af Loven om Statsbanernes Styrelse

har været forbundet med meget store Vanskeligheder, det har været nødvendigt at indhøste Erfaringer og ogsaa at gøre visse Forandringer i det oprindelig forsøgte, inden Virkningen af denne Styrelsesforms Gennemførelse har kunnet egne sig til Forelæggelse og Drøftelse paa ny. Det er imidlertid mit Haab i en meget nær Fremtid at kunne tilstille Jernbaneraadet en saadan Redegørelse over, hvorledes den nye Styrelsesform er blevet gennemført, og hvorledes den paa forskellige Omraader har virket, og jeg haaber, at der da ogsaa vil blive Lejlighed til at forhandle med Jernbaneraadet om forskellige af de Spørgsmaal, som i den Anledning maa rejse sig, deriblandt jo naturligvis ogsaa Indholdet af de Instruktioner, hvis Udfærdigelse hidtil ikke har fundet Sted, fordi Forholdene i saa høj Grad har opfordret til at afvente den første Tids Erfaringer. Det skal være mig kært, om det er muligt, efterhaanden at tilvejebringe et Samarbejde med Jernbaneraadet, men jeg tror rigtignok ikke, at man bør tilstræbe at gøre Jernbaneraadet til en Institution af en saadan Vigtighed og Betydning med Hensyn til Statsbanernes daglige Drift, som det forekommer mig, at man kan skimte gennem de to ærede Medlemmers Udtalelser, er Hensigten.

Formanden: Der er endnu indtegnet 4 Talere. Der er altsaa Udsigt til, at denne Forhandling ikke kan bringes til Ende indenfor en rimelig Tid. Jeg skal derfor nu udsætte Mødet til Genoptagelse i Dag Kl. 7¹/₂ med følgende Dagsorden:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1918 til 31. Marts 1919.

Mødet hævet Kl. 4⁵⁰.